



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 486

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
439. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Pasaj denivelat superior pe DN 21 km 105+500”, județul Călărași	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
821/2.890. — Ordin al ministrului afacerilor externe și al ministrului culturii pentru modificarea alineatului (3) al articolului 7 din Regulamentul privind procedura de selecție, acordare și monitorizare a utilizării bursei anuale „Ierunca—Lovinescu” pentru studenți români în Franța, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor externe și al ministrului culturii nr. 1.182/2.628/2016.....	3
4.450. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind modificarea și completarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.433/2014	3–5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 7 din 17 februarie 2020 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	6–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Pasaj denivelat superior pe DN 21 km 105+500”, județul Călărași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Pasaj denivelat superior pe DN 21 km 105+500”, județul Călărași, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și

Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Vetuța Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 28 mai 2020.
Nr. 439.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Pasaj denivelat superior pe DN 21 km 105+500”

Titular: Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere/
Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța

Amplasament: Județul Călărași

Valoarea investiției (inclusiv TVA):	133.429	mii lei
(în prețuri la data de 24.10.2019/1 euro = 4,7528 lei)		
din care C+M (inclusiv TVA):	111.232	mii lei
Durata de execuție a obiectivului:	18	luni
Eșalonarea investiției:	INV/C+M	
Anul I	<u>mii lei</u>	<u>85.000</u>
	mii lei	70.000
Anul II	<u>mii lei</u>	<u>48.429</u>
	mii lei	41.232
Capacități:		
Lungime traseu drum proiectat, inclusiv pasaj	2,739	km

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P 100-1/2013, modificat și completat.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
Nr. 821 din 3 iunie 2020

MINISTERUL CULTURII
Nr. 2.890 din 29 mai 2020

ORDIN

pentru modificarea alineatului (3) al articolului 7 din Regulamentul privind procedura de selecție, acordare și monitorizare a utilizării bursei anuale „Ierunca—Lovinescu” pentru studenți români în Franța, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor externe și al ministrului culturii nr. 1.182/2.628/2016

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 392/2016 privind instituirea bursei anuale „Ierunca—Lovinescu”, în favoarea studenților români în Franța, acordată de Ministerul Afacerilor Externe, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.104/2008 privind acceptarea unui legat cu sarcini în favoarea statului român, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe și ministrul culturii emit următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (3) al articolului 7 din Regulamentul privind procedura de selecție, acordare și monitorizare a utilizării bursei anuale „Ierunca—Lovinescu” pentru studenți români în Franța, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor externe și al ministrului culturii nr. 1.182/2.628/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 9 august 2016, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dosarele de candidatură pentru obținerea bursei se trimit prin poștă sau se depun personal la sediul Ambasadei României

la Paris (5, Rue de l'Exposition, 75343, Paris Cedex 07) ori la sediul Ministerului Afacerilor Externe (adresă: Direcția diplomație culturală, educație și știință, alea Alexandru nr. 31, sectorul 1, cod 011822, București) sau se trimit în format electronic la adresa de e-mail a Ambasadei României la Paris, paris@mae.ro.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind modificarea și completarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.433/2014

Având în vedere:

— prevederile art. 77 alin. (6)—(8) și ale art. 94 alin. (2) lit. e) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 42 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19;

— prevederile art. 1 pct. 6 lit. p) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, aprobată cu modificări și completări prin Hotărârea Parlamentului României nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății nr. 4.267/841/2020 pentru stabilirea unor măsuri de prevenire și combatere a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2 în unitățile/instituțiile de învățământ, instituțiile publice și toate structurile aflate în subordonarea sau coordonarea Ministerului Educației și Cercetării,

în temeiul prevederilor art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.433/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 18 septembrie

2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru sesiunea de examen 2020, graficul de acțiuni privind organizarea și desfășurarea examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, prevăzut la alin. (1) lit. a), se întocmește și se afișează cu cel puțin două zile înainte de începerea examenului.”

2. După articolul 23 se introduce un nou articol, articolul 23¹, cu următorul cuprins:

„23¹. — Prin derogare de la prevederile art. 23, pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, structura probelor de examen constă în:

a) la liceele de artă, specializările: arte plastice, arte decorative, arhitectură, arte ambientale, design, conservare-restaurare bunuri culturale:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată;

b) la liceele de artă, specializarea muzică, structura probelor de examen constă în:

(i) instrumente:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată;

(ii) artă vocală interpretativă:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată;

(iii) muzică vocală de jazz și muzică ușoară:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată.

(iv) muzică tradițională românească:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată;

(v) teorie-solfegiu-dicteu:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată;

c) la liceele de artă, specializarea coregrafie, structura probelor de examen constă în:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată;

d) la liceele de artă, specializarea arta actorului, structura probelor de examen constă în:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate, transmisă pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare;
— proba practică în specializarea certificată;

e) la seminarele/liceele teologice ortodoxe, specializarea pastorală, structura probelor de examen constă în:

— susținerea online a proiectului/lucrării de specialitate din dogmatică și din studiul biblic al Vechiului și Noului Testament;
— proba practică de specialitate din tipic și liturgică, muzică bisericească, catehetică și omiletică;

f) la seminarele/liceele teologice ortodoxe, specializarea patrimoniu cultural, structura probelor de examen constă în:

— susținerea online a proiectului/lucrării de specialitate din dogmatică și din studiul biblic al Vechiului și Noului Testament;
— proba practică de specialitate realizată în timpul anului școlar;

g) la liceele teologice pentecostale, structura probelor de examen constă în:

— susținerea online a proiectului/lucrării de specialitate din doctrine biblice, clasa a XI-a și clasa a XII-a;

— proba practică de specialitate la disciplina pneumatologie;

h) la seminarele/liceele/colegiile teologice ortodoxe, romano-catolice și greco-catolice, specializarea ghid turism religios, structura probelor de examen constă în:

— susținerea online a proiectului/lucrării de specialitate;

— proba practică de specialitate;

i) la liceele pedagogice, specializarea învățător — educatoare, structura probelor de examen constă în:

— prezentarea strategiei didactice a lecției/lecțiilor demonstrative — proiecte de activitate didactică și o scurtă analiză a resurselor didactice utilizate, elaborate și transmise, prin intermediul poștei electronice, comisiei de la nivelul unității de învățământ;

— proba practică — activitate didactică — susținerea a doua lecții demonstrative — una în învățământul preșcolar și cealaltă în învățământul primar, în conformitate cu programa de practică pedagogică specifică specializării și cu planurile de învățământ pentru cele două niveluri;

j) la liceele pedagogice, specializarea educator — puericultor, structura probelor de examen constă în:

— prezentarea strategiei didactice a lecției demonstrative — proiect de activitate didactică și o scurtă analiză a resurselor didactice utilizate, elaborate și transmise, prin intermediul poștei electronice, comisiei de la nivelul unității de învățământ;

— proba practică — activitate didactică — susținerea unei activități finale în învățământul antepreșcolar, conform programei de practică pedagogică specifică specializării și curriculumului pentru educație timpurie;

k) la liceele pedagogice, specializările instructor de educație extrașcolară și mediator școlar, structura probelor de examen constă în:

— prezentarea proiectului/lucrării de specialitate elaborate și transmise, prin intermediul poștei electronice, comisiei de la nivelul unității de învățământ;

— proba practică — prezentarea complexă (proiectare, organizare, desfășurare) a unei activități educative de timp liber/ a unui caz supus medierii, pe o temă la alegere;

l) la liceele pedagogice, specializările bibliotecar — documentarist și pedagog școlar, structura probelor de examen constă în:

— prezentarea proiectului/lucrării de specialitate elaborate și transmise, prin intermediul poștei electronice, comisiei de la nivelul unității de învățământ;

— proba practică — prezentarea complexă (organizare și desfășurare) a unei activități de bibliotecă — inventariere, clasificare, îndrumare metodică-științifică/a unei activități educative, pe o temă la alegere;

m) la liceele/clasele cu program sportiv, structura probelor de examen constă în:

— susținerea online a proiectului/lucrării de specialitate din pregătirea sportivă teoretică;

— proba practică de specialitate.”

3. La articolul 33, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, probele de examen vor fi planificate în perioada 9—12 iunie 2020.”

4. După articolul 34 se introduc două noi articole, articolele 34¹ și 34², cu următorul cuprins:

„Art. 34¹. — Pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, la profilurile la care nu este prevăzută susținerea proiectelor/lucrărilor de specialitate și la profilurile la care este prevăzută transmiterea susținerii proiectelor/lucrărilor de specialitate pe suport electronic, comisia de examinare din unitatea de învățământ evaluează numai proiectele/lucrările de

specialitate care au obținut calificativul admis, confirmat prin referatul de evaluare elaborat de profesorul coordonator al proiectului/lucrării de specialitate.

Art. 34². — Pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, la seminarele/liceele teologice și la liceele/clasele cu program sportiv se susțin online numai proiectele/lucrările de specialitate care au obținut calificativul admis, confirmat prin referatul de evaluare elaborat de profesorul coordonator al proiectului/lucrării de specialitate. Candidații intră online în examen în ordinea și la ora stabilite de comisie. Președintele, vicepreședintele și membrii comisiei/subcomisiei de examinare verifică online identitatea fiecărui candidat.”

5. La articolul 37, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile alin. (2), pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, în cazul susținerii online a proiectului/lucrării de specialitate, membrii comisiei/subcomisiei de examinare, cu drept de notare, pot adresa candidatului întrebări asupra conținutului, rezultatelor obținute etc., fără a depăși un timp maxim de 15 minute pentru fiecare candidat (prezentare și răspuns la întrebări).”

6. La articolul 39, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, la profilul pedagogic, proba practică se poate realiza ca: lecție, activitate didactică, activitate de timp liber/de mediere etc. Calendarul de organizare și desfășurare a probei cuprinde:

a) programarea pe zile și ore a candidaților, în ordine alfabetică, pe clase (grupe) și specializări;

b) unitatea de învățământ/clasa, cadrul didactic metodist și disciplina la care se susține/echivalează lecția/activitatea educativă.”

7. După articolul 40 se introduce un nou articol, articolul 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — Pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, proba practică se echivalează după cum urmează:

a) la profilul artistic, specializări în arte plastice, arte decorative, arhitectură, arte ambientale, design, conservare-restaurare bunuri culturale, muzică, arta actorului, proba practică se echivalează cu media generală la disciplina principală de specialitate din clasa a XII-a. Pentru specializarea conservare-restaurare bunuri culturale, disciplina principală de specialitate este disciplina Atelier de specialitate (teorie și tehnici de conservare — restaurare);

b) la profilul artistic specializarea coregrafie, proba practică se echivalează cu media aritmetică, calculată cu două zecimale, fără rotunjire, a mediilor obținute în clasa a XII-a la disciplinele Dans clasic sau Dans contemporan, în funcție de specializare și Repertoriu individual;

c) la liceele pedagogice, în cazul în care susținerea probei practice nu s-a realizat sau s-a realizat parțial până la data suspendării cursurilor, pentru lecția/activitatea didactică/activitatea de timp liber/activitatea finală, cu caracter demonstrativ, nesusținută, prin recunoaștere și echivalare, se va acorda o notă obținută din media notelor obținute de candidat

la lecțiile demonstrative/activitățile cu caracter demonstrativ susținute în cadrul practicii pedagogice în anul școlar 2019—2020, până la suspendarea cursurilor;

d) la seminarele/liceele teologice ortodoxe, specializarea pastorală, proba practică se echivalează cu media aritmetică, calculată cu două zecimale, fără rotunjire, a mediilor obținute la disciplinele tipic și liturgică (clasa a XII-a), muzică bisericească (clasa a XII-a), catehetică și omiletică (clasa a XI-a), catehetică și omiletică (clasa a XII-a);

e) la seminarele/liceele teologice ortodoxe, specializarea patrimoniu cultural, proba practică va consta din prezentarea online a unei lucrări practice în specialitate (patrimoniu cultural), realizată în acest scop, în timpul anului școlar;

f) la liceele teologice pentecostale, proba practică se echivalează cu media generală la disciplina pneumatologie, clasa a XII-a;

g) la seminarele/liceele/colegiile teologice ortodoxe, romano-catolice și greco-catolice, specializarea ghid turism religios, proba practică se echivalează cu media aritmetică, calculată cu două zecimale, fără rotunjire, a mediilor obținute la disciplina practica de specialitate, clasa a XI-a și la disciplina practica de specialitate, clasa a XII-a;

h) la liceele/clasele cu program sportiv, proba practică de specialitate se echivalează cu media generală la disciplina Pregătire sportivă practică, clasa a XII-a.”

8. La articolul 43, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, la profilul artistic, specializări în arte plastice, arte decorative, arhitectură, arte ambientale, design, conservare-restaurare bunuri culturale, muzică, coregrafie, arta actorului, se consideră «neprezentat» un elev care nu a predat/transmis profesorului coordonator/unității de învățământ proiectul/lucrarea de specialitate pe suport electronic, în formatul stabilit de comisia de organizare, până la data stabilită de unitatea de învățământ.

(6) Pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, la seminarele/liceele teologice și la liceele/clasele cu program sportiv se consideră «neprezentat» un elev care a absentat de la susținerea online a proiectului/lucrării de specialitate.”

Art. II. — Pentru sesiunea 2020 a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, se suspendă aplicarea prevederilor art. 7 alin. (5) lit. j), art. 10 alin. (1) lit. f), art. 18 alin. (4), art. 22 alin. (2), art. 32, art. 33 alin. (2), art. 36, art. 37 alin. (1), art. 39 alin. (2)—(7), art. 40 alin. (2), art. 43 alin. (3), art. 44 din Metodologia de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.433/2014, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin.

Art. III. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ care organizează examen de certificare a calificării absolvenților învățământului liceal, filiera vocațională, duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 3 iunie 2020.
Nr. 4.450.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 7

din 17 februarie 2020

Dosar nr. 3.033/1/2019

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Constantin Epure	— judecător la Secția penală
Alin Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală
Ana-Hermina Iancu	— judecător la Secția penală
Ștefan Pistol	— judecător la Secția penală
Șandel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Simona Elena Cîrnaru	— judecător la Secția penală
Ionuț Mihai Matei	— judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Marius Dan Foițoș	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Alexandra Iuliana Rus	— judecător la Secția penală
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Carmen Trănică Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 3.033/1/2019 a fost legal constituit, conform dispozițiilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală, art. 27¹ și art. 27² alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Corina-Alina Corbu.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a desemnat ca la ședința de judecată să participe doamna procuror Marinela Mincă, procuror-șef al Biroului de reprezentare al Serviciului judiciar penal din cadrul Secției judiciare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ședința de judecată a participat doamna Simona Dănăilă, magistrat-asistent în cadrul Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, conform art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Magistratul-asistent a referit cu privire la obiectul recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 3.033/1/2019, aflat pe rolul completului de judecată, precum și cu privire la

faptul că la dosarul cauzei s-a depus raportul întocmit de doamna judecător Leontina Șerban, desemnată judecător-raportor conform art. 473 alin. (4) din Codul de procedură penală.

După prezentarea referatului cauzei, președintele completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că în cauză nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, a acordat cuvântul doamnei procuror Marinela Mincă.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării formulate de Colegiul de conducere al Curții de Apel București.

În continuare, a învederat că, în urma verificării jurisprudenței naționale, s-a constatat că există două orientări, iar în cadrul celei de-a doua există două opinii subsecvente.

Astfel, într-o primă orientare se apreciază că, în ipoteza în care cel puțin unul din termenii pluralității intermediare este multiplu, trebuie să intervină o operațiune unică de contopire a pedepselor aplicate pentru infracțiunile care configurează pluralitatea intermediară întrucât legea nu prevede posibilitatea efectuării mai multor operațiuni de contopire într-o atare situație.

În cadrul celei de-a doua orientări se consideră că, în situația când pluralitatea intermediară are un caracter multiplu, apar mai multe forme de pluralitate de infracțiuni și, ca atare, trebuie valorificate integral.

În acest context, a învederat că în cadrul acestei orientări au apărut două suborientări, generate de ipoteza în care doar al doilea termen al pluralității intermediare ar fi multiplu, referitoare la ordinea în care s-ar efectua operațiunea de contopire.

Pe cale de consecință, a susținut că tratamentul sancționator trebuie să valorifice fiecare formă de pluralitate apărută, iar ordinea de valorificare ar fi, în opinia parchetului, una cronologică, dată de momentul în care fiecare dintre acestea apare.

În continuare, a arătat că art. 44 alin. (2) din Codul penal face trimitere la dispozițiile art. 39 din Codul penal, prevăzând în mod expres că sancționarea pluralității intermediare se face potrivit regulilor de la concursul de infracțiuni, fără a se face vreo distincție între pluralitatea intermediară în care ambii termeni sunt reprezentați de câte o singură infracțiune și ipoteza ce face obiectul sesizării, în care cel puțin unul din termeni este multiplu, deși, în această situație, există o pluralitate intermediară cu caracter multiplu care subsumează și alte forme de pluralitate.

Totodată, a susținut că pluralitatea intermediară este o cauză de agravare a pedepsei și, deși tratamentul sancționator este cel prevăzut pentru concursul de infracțiuni, în ipoteza în care cel puțin unul dintre termenii pluralității intermediare este multiplu, nu se poate achișa la opinia potrivit căreia, într-o astfel de ipoteză, trebuie făcută o unică operațiune de contopire între toate pedepsele aplicate pentru infracțiunile care configurează pluralitatea intermediară, întrucât nu numai că s-ar nega existența acestor forme de pluralitate de infracțiuni, dar s-ar încălca și principiul echității.

În acest sens a arătat că, în situația în care unul dintre termenii pluralității intermediare este multiplu, tratamentul sancționator trebuie să valorifice fiecare pluralitate de infracțiuni. Astfel, *în ipoteza în care numai primul termen al pluralității intermediare este multiplu* (concurș de infracțiuni), prima formă

de pluralitate care se configurează este concursul dintre infracțiunile care alcătuiesc primul termen. Ulterior se va naște pluralitatea intermediară, configurată de cea de-a doua infracțiune săvârșită. În această situație, potrivit criteriului cronologic, tratamentul sancționator va presupune contopirea, conform art. 39 din Codul penal, a pedepselor pentru infracțiunile concurente ce alcătuiesc primul termen, într-o pedeapsă rezultantă care, potrivit art. 44 alin. (2) din Codul penal, se va contopi cu pedeapsa aplicată pentru cel de-al doilea termen al pluralității intermediare. În această ipoteză, aplicarea a două sporuri de pedeapsă este justificată de existența a două forme de pluralitate distincte.

Cu privire la ipoteza în care numai al doilea termen al pluralității intermediare este multiplu, s-a susținut că, în aplicarea criteriului cronologic, primele forme de pluralitate ivite succesiv sunt pluralitățile intermediare dintre prima infracțiune (primul termen al pluralității) pentru care s-a dispus condamnarea în mod definitiv și fiecare dintre infracțiunile comise după această condamnare, care reprezintă al doilea termen multiplu al pluralității intermediare, ulterior ivindu-se concursul între infracțiunile care constituie al doilea termen al pluralității intermediare. Pe cale de consecință, prioritar se vor aplica prevederile art. 44 alin. (2) din Codul penal și se vor contopi pedeapsa aplicată pentru infracțiunea ce constituie primul termen al pluralității intermediare, stabilită prin hotărâre definitivă de condamnare, cu fiecare dintre pedepsele aplicate pentru infracțiunile ce constituie al doilea termen al pluralității intermediare, obținându-se pedepse rezultante pentru fiecare contopire în parte, urmând ca pedepsele rezultante obținute să fie contopite, potrivit regulilor prevăzute de art. 39 din Codul penal, pedeapsa rezultantă, astfel obținută, reprezentând pedeapsa pentru pluralitatea intermediară în ansamblu, sporurile aplicate fiind expresia pluralității existente.

În ceea ce privește a treia ipoteză, în care ambii termeni ai pluralității intermediare sunt multipli, reprezentantul Ministerului Public a susținut că raționamentul este similar, apărând trei forme de pluralitate — un concurs între infracțiunile ce formează primul termen, pluralitatea intermediară între faptele ce compun termenul al doilea și primul termen și, evident, concursul între aceste pedepse rezultante.

În acest context, a susținut că sporurile de pedeapsă sunt justificate de formele de pluralitate care intervin, astfel că nu s-ar ajunge la o pedeapsă nelegală, deoarece nu există o identitate de pluralități de infracțiuni și, totodată, nu ar putea fi considerată o agravare nejustificată a pedepsei aplicate care să pună în discuție eventuale încălcări ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În consecință, a solicitat admiterea recursului în interesul legii și dezlegarea chestiunii de drept în sensul celor invocate.

Președintele Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii, doamna judecătoare Corina-Alina Corbu, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, dosarul fiind reținut în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București, înregistrat cu nr. 3.033/1/2019 la Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a arătat că, în practica judiciară națională, nu există un punct de vedere unitar privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor vizând problema de drept a „Tratamentului sancționator aplicat pluralității de infracțiuni atunci când primul sau/și al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni”, solicitându-se interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal.

II. Dispoziții legale relevante în lămurirea problemei de drept

Codul penal

Art. 39. — Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni

(1) În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează:

a) când s-au stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;

c) când s-au stabilit numai pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;

d) când s-au stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii conform lit. b), la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii conform lit. c).

(2) Atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoarea, dacă prin adăugare la pedeapsa cea mai mare a sporului de o treime din totalul celorlalte pedepse cu închisoarea stabilite s-ar depăși cu 10 ani sau mai mult maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile concurente pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață.

Art. 40. — Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente

(1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39.

(2) Dispozițiile art. 39 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat mai suferise o condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

(3) Dacă infractorul a executat integral sau parțial pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente.

(4) Dispozițiile privitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni se aplică și în cazul în care condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

(5) În cazul contopirii pedepselor conform alin. (1)—(4) se ține seama și de pedeapsa aplicată printr-o hotărâre de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o infracțiune concurentă, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.

Art. 44. — Pluralitatea intermediară

(1) Există pluralitate intermediară de infracțiuni când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare și până la data la care pedeapsa este executată sau considerată executată, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune și nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă.

(2) În caz de pluralitate intermediară, pedeapsa pentru noua infracțiune și pedeapsa anterioară se contopesc potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni.

Art. 79. — Concursul între cauze de atenuare sau de agravare

(1) Când în cazul aceleiași infracțiuni sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect reducerea pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc prin aplicarea succesivă a dispozițiilor

privitoare la tentativă, circumstanțe atenuante și cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine.

(2) Dacă sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect agravarea răspunderii penale, pedeapsa se stabilește prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la tentativă, circumstanțe agravante, concurs sau recidivă.

(...)

Art. 96. — Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

(...)

(5) Pedeapsa principală pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.

(6) Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, instanța poate menține ori revoca suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. În cazul revocării, dispozițiile alin. (1), alin. (4) și alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 104. — Revocarea liberării condiționate

(...)

(2) Dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

(3) Dispozițiile alin. (1) și alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul liberării condiționate din executarea pedepsei detențiunii pe viață.

Codul de procedură penală

Art. 585. — Alte modificări de pedepse

(1) Pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența vreuneia dintre următoarele situații:

- a) concursul de infracțiuni;
- b) recidiva;
- c) pluralitatea intermediară;
- d) acte care intră în conținutul aceleiași infracțiuni.

(...)

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

Art. 7. — (1) Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvârșirii, nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

III. Examenul jurisprudenței naționale

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal nu se realizează unitar, instanțele judecătorești soluționând diferit problema tratamentului sancționator al pluralității intermediare de infracțiuni.

1. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a considerat că, atunci când primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, toate pedepsele aplicate pentru infracțiunile comise se contopesc în cadrul unei operațiuni unice potrivit regulilor referitoare la concursul de infracțiuni.

Argumentele pe care se întemeiază sunt de ordin legislativ, în sensul că în legea penală nu este prevăzută realizarea unei operațiuni de contopire între pedepsele rezultante obținute potrivit regulilor referitoare la concursul de infracțiuni. Mai mult, interpretând în sens contrar, s-ar ajunge ca sporul final de pedeapsă să conțină și sporurile de pedeapsă anterior aplicate.

Prin cererea de recurs în interesul legii s-a precizat că în acest sens au opinat: Tribunalul Neamț, Tribunalul Militar Timișoara, Curtea de Apel Constanța, Judecătoria Năsăud, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Sighetu Marmatei, Curtea

de Apel Galați, Judecătoria Focșani, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Tribunalul Prahova, Curtea de Apel Timișoara, Judecătoria Odorheiu Secuiesc, Curtea de Apel Târgu Mureș, Judecătoria Sectorului 3 București, Judecătoria Sectorului 4 București, Judecătoria Sectorului 5 București, Judecătoria Sectorului 6 București.

Au fost anexate cererii de recurs în interesul legii mai multe hotărâri judecătorești, la care s-au adăugat cele identificate de Ministerul Public, care exprimă această orientare jurisprudențială:

— Sentința penală nr. 92/05.12.2016 pronunțată în Dosarul nr. 556/294/2016 de Judecătoria Săliște — Secția generală, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 815/09.05.2019 pronunțată în Dosarul nr. 660/180/2018 de Judecătoria Bacău — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 902/17.09.2019 pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie;

— Sentința penală nr. 243/14.06.2016 pronunțată în Dosarul nr. 57/316/2016 de Judecătoria Târgu Bujor, definitivă prin Decizia penală nr. 849/A din 15.09.2016 pronunțată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori;

— Decizia penală nr. 519/A/16.11.2017 pronunțată în Dosarul nr. 3.717/289/2016 de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie;

— Sentința penală nr. 144/04.12.2018 pronunțată în Dosarul nr. 1.634/217/2016 de Judecătoria Darabani, definitivă prin Decizia penală nr. 290/13.03.2019 a Curții de Apel Suceava — Secția penală;

— Sentința penală nr. 138/21.11.2018 pronunțată în Dosarul nr. 1.561/217/2016 de Judecătoria Darabani, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 1.156/18.04.2018 pronunțată în Dosarul nr. 2.973/4/2018 de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 73/08.02.2017 pronunțată în Dosarul nr. 22.044/303/2016 de Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 728/A din 12.05.2017 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală;

— Sentința penală nr. 1.975/25.06.2019 pronunțată în Dosarul nr. 5.128/4/2014 de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 739/22.09.2014 pronunțată în Dosarul nr. 26.086/301/2014 de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 46/15.01.2015 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală;

— Sentința penală nr. 43/07.03.2018 pronunțată în Dosarul nr. 2.096/249/2017 de Judecătoria Lehliu-Gară, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 85/30.03.2018 pronunțată în Dosarul nr. 5.180/269/2017 de Judecătoria Oltenița, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 408/17.05.2016 pronunțată în Dosarul nr. 33.284/301/2015 de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 1.107/29.06.2016 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală;

— Sentința penală nr. 58/28.02.2019 pronunțată în Dosarul nr. 4.497/330/2018 de Judecătoria Urziceni, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 132/F/03.10.2018 pronunțată în Dosarul nr. 667/98/2018 de Tribunalul Ialomița, definitivă prin Decizia penală nr. 43/A/16.01.2019 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția I penală;

— Sentința penală nr. 182/30.03.2017 pronunțată în Dosarul nr. 5.308/317/2016 de Judecătoria Târgu Cărbunești, definitivă prin Decizia penală nr. 1.197/30.06.2017 pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori;

— Sentința penală nr. 1.005/2019/02.04.2019 pronunțată în Dosarul nr. 24.654/215/2018 de Judecătoria Craiova — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 1.468/2019/31.10.2019 pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori;

— Sentința penală nr. 464/11.04.2019 pronunțată în Dosarul nr. 6.293/212/2019 de Judecătoria Constanța — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 1.013/15.11.2019 a Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie;

— Sentința penală nr. 56/2017/06.06.2017 pronunțată în Dosarul nr. 1.805/297/2016 de Judecătoria Săveni, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 285/13.02.2019 pronunțată în Dosarul nr. 7.122/55/2018 de Judecătoria Arad — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 515/A/16.05.2019 a Curții de Apel Timișoara — Secția penală;

— Sentința penală nr. 3.385/24.10.2019 pronunțată în Dosarul nr. 15.182/325/2019 de Judecătoria Timișoara — Secția penală, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 242/11.02.2019 pronunțată în Dosarul nr. 18.216/55/2018 de Judecătoria Arad — Secția penală, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 64/2018/15.03.2018 pronunțată în Dosarul nr. 2.932/251/2017 de Judecătoria Luduș, definitivă prin Decizia penală nr. 344/A/19.06.2018 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie;

— Sentința penală nr. 710/2019/18.04.2019 pronunțată în Dosarul nr. 4.353/180/2018 de Judecătoria Bacău — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 1.037/16.10.2019 pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

2. În cea de-a doua orientare jurisprudențială s-a apreciat că, atunci când primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, pedepsele aplicate nu pot fi contopite într-o singură operațiune de individualizare, potrivit regulilor de la concursul de infracțiuni, considerându-se că, deși pluralitatea intermediară este sancționată în baza regulilor stipulate la art. 39 din Codul penal, există totuși două forme distincte de pluralitate, iar această situație trebuie să se reflecte în algoritmul de determinare a pedepsei finale rezultante.

Această a doua orientare nu prezintă caracter unitar, în cadrul său conturându-se două suborientări.

2.1. În viziunea primei suborientări se consideră că instanța trebuie să aplice mai întâi dispozițiile referitoare la pluralitatea intermediară și apoi pe cele privind concursul de infracțiuni.

Dezavantajul soluționării situației juridice în discuție după acest algoritm derivă din aceea că, în reglementarea actuală, dispozițiile art. 39 din Codul penal impun aplicarea unui spor de o treime din totalul celorlalte pedepse în raport cu oricare contopire efectuată, astfel că se ajunge la aplicarea a minimum trei sporuri de pedeapsă, în care cea aplicată pentru infracțiunea ce a determinat pluralitatea intermediară sau altă pedeapsă mai ușoară este luată de mai multe ori în calcul pentru stabilirea pedepsei finale (intrând în calculul sporurilor subsecvente), ceea ce creează o situație dezavantajoasă pentru inculpat, fiind posibil să i se aplice în final o pedeapsă mai mare decât dacă ar fi fost recidivist.

În acest sens, prin cererea de recurs în interesul legii s-a precizat că au opinat Judecătoria Reghin, Judecătoria Sectorului 4 București, Judecătoria Sectorului 6 București și Curtea de Apel Oradea.

Au fost anexate cererii de recurs în interesul legii mai multe hotărâri judecătorești, Ministerul Public identificând, de asemenea, jurisprudență în sensul acestei prime suborientări jurisprudențiale, respectiv:

— Sentința penală nr. 310/21.03.2019 pronunțată în Dosarul nr. 7.228/270/2018 de Judecătoria Onești, definitivă prin Decizia

penală nr. 582/14.05.2019 a Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie;

— Sentința penală nr. 55/04.05.2018 pronunțată în Dosarul nr. 3.031/255/2017 de Judecătoria Marghita, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 2.967/04.10.2018 pronunțată în Dosarul nr. 20.004/4/2018 de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală, definitivă prin necontestare;

— Sentința penală nr. 2.556/03.09.2019 pronunțată în Dosarul nr. 20.109/4/2019 de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală, definitivă prin neexercitarea căii de atac;

— Sentința penală nr. 29/30.01.2015 pronunțată în Dosarul nr. 12.865/303/2015 de Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală, definitivă prin neapelare;

— Sentința penală nr. 490/19.03.2019 pronunțată în Dosarul nr. 17.033/55/2018 de Judecătoria Arad — Secția penală, definitivă prin neapelare.

2.2. În a doua suborientare jurisprudențială s-a considerat că se impune ca, mai întâi, instanța să aplice prevederile privind concursul de infracțiuni, iar, apoi, pedeapsa rezultantă (al doilea termen al pluralității intermediare) să fie contopită cu pedeapsa ce constituie primul termen al pluralității intermediare, conform art. 44 din Codul penal raportat la art. 39 din Codul penal.

În motivarea acestei opinii s-a precizat că o astfel de modalitate de calcul al pedepsei respectă regulile de previzibilitate întrucât urmează aceleași etape ca cele statornicite de legislația anterioară, în sensul că pluralitatea intermediară este asimilată „recidivei” atunci când se stabilește ordinea operațiilor în situația dată, urmând regulile de aplicare a tratamentului sancționator impuse de art. 43 alin. (2) sau art. 79 alin. (2) din Codul penal, care stabilesc că întâi se aplică regulile de la concursul de infracțiuni, apoi cele de la recidivă.

Prin cererea de recurs în interesul legii a fost menționat că, în acest sens, au opinat Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Brașov, Tribunalul Militar Iași, Tribunalul Bistrița-Năsăud, Judecătoria Bistrița, Tribunalul Sălaj, Judecătoria Adjud, Tribunalul Harghita, Judecătoria Sectorului 4 București, Tribunalul Prahova.

Practica națională care reflectă această suborientare este ilustrată prin următoarele hotărâri:

— Decizia penală nr. 498/26.06.2019 pronunțată în Dosarul nr. 1.686/306/2019 de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală;

— Decizia penală nr. 738/Ap/13.10.2017 pronunțată în Dosarul nr. 28.557/197/2016 de Curtea de Apel Brașov — Secția penală;

— Sentința penală nr. 3.359/12.12.2017 pronunțată în Dosarul nr. 17.440/245/2017 de Judecătoria Iași — NCPP Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 153 din 12.03.2018 pronunțată în Dosarul nr. 17.440/245/2017 de Curtea de Apel Iași — NCPP Secția penală și pentru cauze cu minori;

— Sentința penală nr. 53/04.05.2018 pronunțată în Dosarul nr. 1.321/255/2017 de Judecătoria Marghita, definitivă prin neapelare;

— Decizia penală nr. 1.061/A/02.09.2019 pronunțată în Dosarul nr. 5.128/4/2019 de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală;

— Sentința penală nr. 844/15.03.2019 pronunțată în Dosarul nr. 29.206/4/2018 de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția penală, definitivă prin Decizia penală nr. 699/A/21.05.2019 a Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

IV. **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului**

În jurisprudența privind art. 7 din *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 7 din Convenție consacră, la modul general, principiul legalității incriminării și a pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) și interzice, în mod special, aplicarea retroactivă a dreptului penal atunci când

se face în dezavantajul acuzatului. Dacă art. 7 din Convenție interzice în mod special extinderea câmpului de aplicare a infracțiunilor existente asupra faptelor care, anterior, nu constituiau infracțiuni, el prevede, de asemenea, neaplicarea legii penale în mod extensiv în dezavantajul acuzatului, de exemplu, prin analogie. Rezultă că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și sancțiunile care le pedepsesc. Ca urmare firească a principiului legalității condamnărilor, prevederile de drept penal sunt supuse principiului interpretării stricte (*Cauza Coëme și alții împotriva Belgiei* — Hotărârea din 22 iunie 2000, *Cauza Kokkinakis împotriva Greciei* — Hotărârea din 25 mai 1993, *Cauza Dragotoni și Militaru-Pidhorni contra României*, Hotărârea din 24 mai 2007).

V. Punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

În esență, prin punctul de vedere transmis s-a apreciat că soluția legală referitoare la tratamentul sancționator al unei pluralități intermediare având cel puțin un termen multiplu este reprezentată de valorificarea cronologică a formelor de pluralitate de infracțiuni existente în configurația acesteia.

S-a menționat că dispozițiile art. 44 alin. (2) din Codul penal instituie aplicabilitatea prevederilor referitoare la concursul de infracțiuni, fără a face nicio distincție între ipoteza în care ambii termeni ai pluralității intermediare sunt reprezentați, fiecare, de o singură infracțiune și ipoteza în care unul sau ambii termeni ai acesteia sunt multipli, deși, în această din urmă ipoteză, există o pluralitate intermediară cu caracter multiplu care subsumează și alte forme de pluralitate.

Pe de altă parte, s-a precizat că pluralitatea intermediară se aseamănă cu recidiva postcondamnatore prin faptul că noua infracțiune se comite după o condamnare definitivă pentru altă faptă, asemănare ce face ca pluralitatea intermediară să împrumute unele din condițiile de existență specifice acesteia.

Având în vedere similitudinile (de fapt ori de drept), atât cu recidiva postcondamnatore, cât și cu concursul de infracțiuni, precum și faptul că reprezintă ea însăși o formă a pluralității de infracțiuni, s-a concluzionat că se poate considera că pluralitatea intermediară este o cauză de agravare a pedepsei.

În considerarea acestor argumente s-a apreciat că, în ipoteza unei pluralități intermediare cu cel puțin un termen multiplu, tratamentul sancționator presupune valorificarea fiecărei forme de pluralitate care intră în configurarea unei asemenea pluralități intermediare cu caracter multiplu. Ordinea de valorificare a acestor forme de pluralitate va fi una cronologică, dată de momentul în care aceasta se realizează.

Astfel, în ipoteza în care numai primul termen al pluralității intermediare este multiplu, respectiv un concurs de infracțiuni, din punct de vedere cronologic, prima formă de pluralitate care se va configura va fi concursul dintre cele două sau mai multe infracțiuni care alcătuiesc primul termen; ulterior nașterii acestui concurs se va naște și pluralitatea intermediară configurată de al doilea termen (o unică infracțiune/pedeapsă). Valorificând criteriul cronologic în raport cu formele de pluralitate incidente, s-a apreciat că tratamentul sancționator va presupune contopirea, conform art. 39 din Codul penal, a pedepselor pentru infracțiunile concurente ce alcătuiesc primul termen într-o pedeapsă rezultantă care, conform art. 44 alin. (2) din Codul penal, se va contopi cu pedeapsa pentru infracțiunea unică care constituie al doilea termen al pluralității intermediare, pedeapsa rezultantă astfel aplicată reprezentând pedeapsa pentru pluralitatea intermediară, în configurația precizată. Aplicarea, în cadrul acestui mecanism, a două sporuri de pedeapsă este justificată de existența a două forme de pluralitate distincte.

S-a menționat că, în ipoteza în care numai al doilea termen al pluralității intermediare este multiplu (concurs de infracțiuni), prin aplicarea criteriului cronologic, primele forme de pluralitate de infracțiuni care se nasc, succesiv, sunt pluralitățile intermediare dintre prima infracțiune pentru care există o condamnare definitivă și fiecare dintre infracțiunile săvârșite

după această condamnare și care reprezintă al doilea termen multiplu al pluralității intermediare, în ansamblu. Ulterior acestor pluralități intermediare succesive se naște concursul între infracțiunile care constituie al doilea termen al pluralității intermediare.

Valorificând, și în această ipoteză, criteriul cronologic în raport cu formele de pluralitate existente, s-a susținut că tratamentul sancționator va implica contopirea, conform art. 44 alin. (2) din Codul penal, a pedepsei pentru infracțiunea pentru care există o hotărâre definitivă cu fiecare dintre pedepsele aplicate pentru infracțiunile ce constituie al doilea termen al pluralității intermediare, obținându-se tot atâtea pedepse rezultante câte infracțiuni configurează al doilea termen multiplu al pluralității intermediare (practic, va avea loc sancționarea prioritara a pluralității intermediare). Ulterior, pedepsele rezultante astfel obținute vor fi contopite, conform art. 39 din Codul penal, valorificându-se concursul în care se află infracțiunile care configurează al doilea termen multiplu al pluralității intermediare; pedeapsa rezultantă astfel obținută va reprezenta pedeapsa pentru pluralitatea intermediară, în ansamblu. S-a apreciat că, și în acest caz, sporurile aplicate sunt expresia pluralității de infracțiuni existente (tot atâtea pluralități intermediare, în raport cu infracțiunea pentru care există o condamnare definitivă, câte infracțiuni configurează al doilea termen al pluralității intermediare, în ansamblu, și, respectiv, un concurs de infracțiuni între infracțiunile celui de-al doilea termen).

Pentru ipoteza ambilor termeni plurali (concurs) ai pluralității intermediare s-a indicat că prima formă de pluralitate de infracțiuni care se naște este concursul între infracțiunile ce alcătuiesc primul termen al pluralității intermediare, urmată de pluralitatea intermediară în care fiecare dintre infracțiunile ce alcătuiesc al doilea termen al pluralității intermediare se află în raport cu primul termen al acesteia și, în cele din urmă, concursul în care se află infracțiunile celui de-al doilea termen.

În acest context de configurare particulară a pluralității intermediare, în ansamblu, tratamentul sancționator, potrivit aceluiași criteriu cronologic propus, s-a arătat că va consta în contopirea, conform art. 39 din Codul penal, a pedepsei aplicate pentru infracțiunile primului termen (și pentru care există hotărâri definitive), obținând o primă pedeapsă rezultantă. Cu această pedeapsă rezultantă vor fi contopite, conform art. 44 alin. (2) din Codul penal, fiecare dintre pedepsele stabilite pentru infracțiunile care configurează al doilea termen al pluralității intermediare, obținând tot atâtea pedepse rezultante câte infracțiuni sunt. În final, aceste din urmă pedepse rezultante vor fi contopite, conform art. 39 din Codul penal, în pedeapsa rezultantă finală, ca sancțiune a pluralității intermediare de ansamblu, sporurile aplicate fiind corespunzătoare formelor de pluralitate existente.

VI. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sensul că, în ipoteza în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni în cadrul unei operații unice.

S-a apreciat, prin opinia exprimată, că interpretarea corelată a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Codul penal și a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal, care instituie în materia tratamentului sancționator al pluralității intermediare de infracțiuni aplicabilitatea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, conduce la concluzia că, în cazul pluralității intermediare, contopirea pedepselor stabilite pentru infracțiunile care configurează termenii pluralității intermediare se realizează în cadrul unei operații unice care privește toate pedepsele stabilite.

În conținutul art. 44 alin. (2) din Codul penal, legiuitorul instituie aplicabilitatea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, fără a face o distincție între ipoteza în care primul termen al pluralității intermediare și al doilea termen al pluralității intermediare sunt reprezentați, fiecare, de o singură infracțiune și ipoteza în care primul termen al pluralității intermediare și/sau al doilea termen al pluralității intermediare sunt alcătuiți dintr-un concurs de infracțiuni. În absența oricărei distincții a legiuitorului, contopirea pedepselor în cadrul unei operațiuni unice se realizează atât în ipoteza în care primul și al doilea termen al pluralității intermediare se concretizează într-o singură infracțiune, cât și în ipoteza în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare se concretizează într-un concurs de infracțiuni.

S-a considerat că, în cazul în care primul termen al pluralității intermediare este reprezentat de un concurs de infracțiuni (pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare) și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este reprezentat de săvârșirea din nou a unor infracțiuni concurente, contopirea pedepselor se realizează în cadrul unei operațiuni unice, specifice tratamentului sancționator reglementat în dispozițiile art. 39 alin. (1) din Codul penal, care privește toate pedepsele stabilite. În consecință, în cazul pedepsei principale a închisorii, în aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal și ale art. 44 alin. (2) din Codul penal, se aplică pedeapsa cea mai grea dintre toate pedepsele stabilite pentru infracțiunile care intră în alcătuirea termenilor pluralității intermediare, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite pentru infracțiunile care intră în alcătuirea termenilor pluralității intermediare (în cazul în care primul termen al pluralității intermediare constă într-un concurs de infracțiuni, în prealabil, se descontepește pedeapsa rezultantă în pedepsele componente și se înlătură sporul inițial).

Prin punctul de vedere exprimat s-a susținut că numai procedându-se în modalitatea descrisă se respectă, în integralitate, voința legiuitorului, reflectată în dispozițiile art. 44 alin. (2) din Codul penal, de a pune pe același plan, din punctul de vedere al tratamentului sancționator, pluralitatea intermediară de infracțiuni și concursul de infracțiuni.

Totodată, s-a considerat că dispozițiile art. 43 alin. (2) din Codul penal, referitoare la tratamentul sancționator al recidivei postcondamnatorii în cazul în care al doilea termen al recidivei este reprezentat de un concurs de infracțiuni, indică faptul că, ori de câte ori legiuitorul a conceput existența unor operațiuni distincte și succesive în determinarea pedepsei aplicabile pentru o anumită formă a pluralității de infracțiuni, a prevăzut explicit atât operațiunile distincte, cât și ordinea în care se realizează aceste operațiuni. Or, examinarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal conduce la concluzia că, în materia pluralității intermediare de infracțiuni, în cazul în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este reprezentat de un concurs de infracțiuni, legiuitorul nu a conceput existența unor operațiuni distincte și succesive, ci a instituit aplicabilitatea dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, care presupun o operațiune unică de contopire a pedepselor stabilite. S-a subliniat că legiuitorul nu a prevăzut, în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, nici că pedepsele se pot contopi în cadrul unor operațiuni distincte și nici ordinea acestor operațiuni.

S-a mai arătat că din dispozițiile art. 79 alin. (2) din Codul penal rezultă, cu claritate, că legiuitorul nu a făcut nicio referire distinctă la pluralitatea intermediară de infracțiuni și nu a conceput existența unei operațiuni distincte de aplicare a dispozițiilor privitoare la pluralitatea intermediară de infracțiuni, separată de aplicarea dispozițiilor privind concursul de infracțiuni, în succesiunea aplicării dispozițiilor referitoare la cauzele de agravare.

VII. Opiniile specialiștilor consultați

A. *Punctul de vedere al Facultății de Drept, Departamentul de drept public din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași*

În esență, prin opinia juridică transmisă s-a precizat că pluralitatea intermediară de infracțiuni constituie, de lege lata, o formă autonomă/de sine stătătoare de manifestare a pluralității de infracțiuni, distinctă de concursul de infracțiuni, precum și față de recidivă, în pofida unor relative asemănări pe care le manifestă (din diferite puncte de vedere) față de acestea.

S-a apreciat că preluarea tratamentului sancționator aplicabil pluralității intermediare de la concursul de infracțiuni nu reprezintă o caracteristică definitorie a acestei forme de pluralități infracționale.

Prin punctul de vedere comunicat s-a arătat că:

1) În cazul în care concursul de infracțiuni reprezintă (prin pedeapsa sa rezultantă) primul termen al unei pluralități intermediare de infracțiuni, aplicarea sistemului sancționator al pluralității intermediare se va realiza fără desfacerea pedepsei rezultante a concursului de infracțiuni, între această pedeapsă rezultantă (pe de o parte) și pedeapsa stabilită pentru infracțiunea nou-comisă, în termenul al doilea al pluralității intermediare de infracțiuni. Pedeapsa rezultantă a concursului de infracțiuni, din primul termen, va fi avută în vedere integral în efectuarea acestei operațiuni, partea deja executată din aceasta urmând a se deduce abia în final din pedeapsa rezultantă determinată prin aplicarea prevederilor art. 44 din Codul penal.

Conform opiniei exprimate, împrejurarea că acest mod de soluționare a ipotezei analizate ar putea conduce la stabilirea unei pedepse în quantum ridicat pentru infractor nu este un argument pentru a proceda altfel, din moment ce acesta se regăsește într-o formă de pluralitate postcondamnatorie de infracțiuni, iar statul nu are obligația generală de a proteja infractorul în mod generic și de a urmări necondiționat interesele acestuia, respectiv de a aplica numai soluții juridice cât mai avantajoase pentru infractor, responsabilitatea sa principală fiind asigurarea ordinii publice, prevenirea comiterii de noi infracțiuni și apărarea societății împotriva fenomenului infracțional.

2) În cazul în care concursul de infracțiuni se comite în stare de pluralitate intermediară de infracțiuni, după o condamnare definitivă, dar anterior executării sau considerării ca executate a pedepsei inițiale (fără întrunirea condițiilor recidivei postcondamnatorii), atunci se vor aplica succesiv regulile de sancționare atrase de fiecare formă de pluralitate infracțională existentă (cu ignorarea faptului că, de *lege lata*, sistemul sancționator este unitar, din moment ce legiuitorul actual a stabilit ca pluralitatea intermediară să utilizeze tot regulile de sancționare de la concursul de infracțiuni), cu acordarea priorității în soluționare pluralității intermediare de infracțiuni, iar mai apoi cu soluționarea sancționatorie a concursului de infracțiuni (pornind de la pedepsele rezultante stabilite pentru fiecare din infracțiunile concurente, cu valorificarea prealabilă a stării de pluralitate intermediară de infracțiuni în care au fost săvârșite fiecare dintre acestea); din pedeapsa rezultantă finală se deduce partea deja executată din pedeapsa inițială, definitiv aplicată anterior comiterii infracțiunilor concurente (primul termen).

Motivele principale pentru care s-a susținut această modalitate de sancționare au fost, în esență: prioritatea cronologică a apariției pluralității intermediare de infracțiuni prin comparație cu apariția concursului de infracțiuni; inaplicabilitatea dispoziției de excepție reglementate în art. 43 alin. (2) din Codul penal care, prin derogare de la sistemul firesc/normal de sancționare a cumulului de forme de pluralitate infracțională, dispune soluționarea cu prioritate a concursului comis în stare de recidivă postcondamnatorie (ținând cont și de regula generală de interpretare juridico-penală potrivit căreia excepțiile sunt de strictă interpretare, precum și de argumentul logico-

rațional *per a contrario*, căci, dacă legiuitorul ar fi dorit extinderea respectivei soluții de excepție și asupra cazului de comitere a unui concurs de infracțiuni în stare de pluralitate intermediară de infracțiuni, putea să prevadă expres aceasta, printr-o dispoziție — *de lege lata* inexistentă — în cuprinsul art. 44 din Codul penal, în reglementarea pluralității intermediare de infracțiuni).

Deopotrivă, s-a considerat că a unifica sancționarea, aplicând o singură dată sistemul de sancționare a concursului, între toate infracțiunile/pedepsele stabilite pentru fiecare dintre acestea, în cazul în care există atât concurs de infracțiuni, cât și pluralitate intermediară, ar însemna o unificare *de facto* a ipotezelor de comitere a unui concurs de infracțiuni, respectiv a unei pluralități intermediare de infracțiuni.

S-a apreciat că această din urmă soluție este de natură să ignore realitatea obiectivă a manifestării a două forme distincte (coexistente) de pluralitate infracțională (la nivelul condițiilor de existență, chiar dacă acestea sunt similare la nivelul regimului sancționator aplicabil, una împrumutând regulile de sancționare de la cealaltă — *de lege lata*).

Nu în ultimul rând, a fost invocat curentul majoritar exprimat în doctrină la acest moment, față de problema supusă analizei (inclusiv prin reconsiderarea unor opinii anterior exprimate în sens contrar), care fixează această ordine de soluționare a ansamblului faptic comis.

B. Punctul de vedere al Centrului de Cercetări în Științe Penale al Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara

Prin opinia comunicată, *ab initio* s-a subliniat diferența de gravitate a conduitei infracționale și, pe cale de consecință, a regimului sancționator, în cazul formelor de pluralitate de infracțiuni consacrate de Codul penal.

S-a considerat că problema de drept supusă analizei nu este corect formulată, deoarece în situația în care primul termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, discuția ar fi inutilă, tratamentul sancționator al concursului fiind deja valorificat în cadrul hotărârii anterioare definitive de condamnare, bucurându-se de autoritate de lucru judecat, și nu mai poate fi afectat decât în situația în care se descoperă ulterior o infracțiune concurentă, conform art. 40 din Codul penal.

Pentru cazul în care al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, discuția a fost apreciată ca relevantă, precizându-se că acest caz nu este reglementat expres în situația pluralității intermediare, fiind prevăzut expres doar în cazul recidivei postcondamnatorii — art. 43 alin. (2) din Codul penal.

Soluția contopirii tuturor pedepselor stabilite pentru infracțiunile care formează atât primul, cât și al doilea termen al pluralității intermediare, în cadrul unei unice operațiuni de individualizare, a fost considerată illogică și profund nelegală întrucât nu ține seama de regulile de interpretare a textelor legale și, totodată, de gravitatea sporită a pluralității intermediare concretizată în existența anterioară (primul termen) a unei condamnări definitive.

S-a mai arătat că textul art. 44 alin. (2) din Codul penal trebuie interpretat restrictiv, observându-se că face referire la „pedeapsa pentru noua infracțiune”, adică la situația în care al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-o singură infracțiune, și la „pedeapsa anterioară” (aplicată definitiv) care se contopesc, trimiterea legală în materie de regim sancționator al pluralității intermediare făcându-se la regimul sancționator al concursului, adică la dispozițiile art. 39 din Codul penal, nu la alt text legal, ca de exemplu art. 43 alin. (2) din Codul penal.

În contra opiniei că pedeapsa pentru pluralitatea intermediară se stabilește în cadrul unei unice operațiuni de individualizare s-a indicat, ca argument, faptul că interpretarea analogică *in bonam parte* este permisă numai în ipoteza în care nu există text de lege pentru situația care reclamă aplicarea legii, ceea ce nu este cazul de față; nu există un text de lege care să interzică aplicarea mai multor sporuri pentru regimul sancționator al pluralității intermediare și, pe de altă parte, nu există vreo altă limitare în ceea ce privește gravitatea pedepsei decât cea prevăzută de art. 2 alin. (3) din Codul penal.

Opinia în conformitate cu care se aplică mai întâi dispozițiile referitoare la pluralitatea intermediară și apoi cele de la concursul de infracțiuni a fost apreciată ca fiind cea riguroasă, deoarece a nu da eficiență inițială dispozițiilor de pluralitate intermediară înseamnă a extinde aplicarea dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Codul penal în materia pluralității intermediare, situație pe care legiuitorul nu a dorit-o, în condițiile în care prevederile art. 43 alin. (2) din Codul penal reprezintă o excepție de strictă interpretare a cărei aplicabilitate nu poate fi extinsă prin analogie.

Ca argument contrar orientării jurisprudențiale prin care s-a dat eficiență întâi dispozițiilor referitoare la concurs și apoi celor de la pluralitatea intermediară, s-a invocat interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Codul penal, în sensul că, în situațiile în care noile infracțiuni nu sunt comise în stare de recidivă (nici măcar una), ordinea instituită de acest text legal nu este aplicabilă.

Referitor la dispozițiile art. 79 alin. (2) din Codul penal, s-a subliniat că acest text legal nu stabilește că se aplică mai întâi dispozițiile de la concurs și apoi cele de la recidivă întrucât legiuitorul a folosit conjuncția disjunctivă „sau”.

Prin punctul de vedere comunicat s-a precizat că doctrina relevantă este neunitară, existând autori care preferă prima opinie (C. Mitrache, C. Mitrache, *Drept penal român. Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2014, pag. 359—360), cea de-a doua opinie (F. Streteanu, D. Nițu, *Drept penal. Partea generală. vol. II. Curs universitar*, Ed. Universul Juridic, București, 2018, pag. 183—184; V. Pașca, *Drept penal. Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2014, pag. 353—354; M. Udroi, *Drept penal. Partea generală*, Ed. C.H. Beck, București, 2015, pag. 218 etc.), cât și cea de-a treia opinie (M. Hurducaci, *Ineficiența tratamentului sancționator al pluralității intermediare* în „Curierul Judiciar” nr. 12/2017, pag. 701—702; G. Antoniu, C. Bulai și colaboratorii, *Practică judiciară penală, partea generală, art. 1—51*, vol. I, Ed. Academiei, București, 1988, pag. 189, comentariul 2).

Nu în ultimul rând, s-a arătat că este posibilă o uniformizare a divergențelor de opinie în cazul în care una dintre pedepse este detențiunea pe viață, caz în care, indiferent de forma de pluralitate incidentă — concurs, recidivă, pluralitate intermediară — se va aplica absorbția, în sensul că detențiunea pe viață va absorbi orice altă pedeapsă.

Pentru argumentele expuse, pe larg, în opinia juridică transmisă s-a concluzionat:

- (i) tratamentul sancționator aplicabil pluralității de infracțiuni atunci când primul termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni este cel al concursului de infracțiuni conform art. 44 alin. (2) din Codul penal, pedeapsa anterioară bucurându-se de autoritate de lucru judecat ce nu poate fi descontopită decât în condiții de excepție prevăzute de lege;
- (ii) tratamentul sancționator aplicabil pluralității de infracțiuni atunci când al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni va fi următorul: se aplică prima oară dispozițiile de la pluralitatea intermediară și apoi cele de la concurs;

(iii) tratamentul sancționator aplicabil pluralității de infracțiuni atunci când primul și al doilea termen al pluralității intermediare sunt formate dintr-un concurs de infracțiuni va fi următorul: se aplică mai întâi dispozițiile de la pluralitatea intermediară și apoi cele de la concurs, instanța neputând să descontească sau să modifice în vreun fel pedeapsa anterioară aplicată prin hotărârea de condamnare definitivă ce constituie primul termen al pluralității intermediare.

VIII. Raportul asupra recursului în interesul legii

Referitor la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării și care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, prin raportul întocmit în cauză, judecătorul-raportor a considerat că modalitatea de stabilire a pedepsei în cazul pluralității intermediare se realizează printr-o operațiune unică de contopire a tuturor pedepselor stabilite care intră în alcătuirea termenilor pluralității intermediare, fiind asigurată respectarea principiului legalității pedepsei, principiu care presupune ca pedeapsa să aibă o bază legală atât în momentul pronunțării ei, cât și pe durata executării.

IX. **Înalta Curte de Casație și Justiție**, examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

A. Admisibilitatea recursului în interesul legii

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost realizată de către Colegiul de conducere al Curții de Apel București, în temeiul dispozițiilor art. 471 din Codul de procedură penală.

Verificând regularitatea investiției, în raport cu prevederile legale menționate, care enumeră colegiul de conducere al curții de apel în categoria subiecților de drept care pot promova recurs în interesul legii, se constată că această condiție referitoare la calitatea procesuală activă a titularului sesizării este îndeplinită, prezentul recurs în interesul legii fiind formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București.

Totodată, se reține că în cuprinsul cererii de recurs în interesul legii sunt indicate trei orientări jurisprudențiale în soluționarea problemei de drept a cărei dezlegare se solicită, cu motivarea acestora, fiind atașate, în copie, hotărâri judecătorești din care rezultă modul diferit de rezolvare a problemei de drept ce face obiectul judecății.

Se constată îndeplinită condiția de admisibilitate a recursului în interesul legii prevăzută de art. 471 alin. (3) și art. 472 din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele prezentate, recursul în interesul legii este admisibil.

B. Referitor la problema de drept soluționată diferit de instanțe

Instituția pluralității intermediare a fost caracterizată ca fiind acea pluralitate de infracțiuni care nu constituie concurs de infracțiuni întrucât infractorul a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune anterioară, iar înainte de începerea executării pedepsei, în timpul executării acesteia sau în stare de evadare, săvârșește din nou o infracțiune, fără a fi îndeplinite condițiile cerute de lege pentru existența recidivei (*I. Pașca, Vasile Dobrinou ș.a. — Noul Cod penal comentat — Partea generală, Ediția a III-a revizuită și adăugită, Ed. Universul Juridic, București, 2016, pag. 327*).

În doctrină s-a mai arătat că, în egală măsură, pluralitatea intermediară se apropie de starea de recidivă postcondamnatorie, prin existența unei condamnări definitive și a intervalului de timp în care se comite noua infracțiune, respectiv până la data la care pedeapsa este executată sau considerată ca executată, după cum împrumută regimul de sancționare de la concursul de infracțiuni (*Alexandru Boroi —*

Drept penal — Partea generală, Ediția 3, Ed. C.H.Beck, București 2017, pag. 283).

Deopotrivă, s-a considerat că „nu există posibilitatea unei pluralități care să se situeze între concursul de infracțiuni și recidivă; așa-zisa pluralitate intermediară nu este decât o recidivă postcondamnatorie de fapt, și nu de drept” (*G. Antoniu — Reforma legislației penale, Ed. Academiei, București, 2003, pag. 134*).

Dispozițiile art. 44 din Codul penal prevăd în configurația pluralității intermediare un prim termen constituit din infracțiunea/infracțiunile pentru care s-a dispus condamnarea definitivă, ce are corespondent, în textul legal amintit, sintagma „pedeapsa anterioară”, precum și un al doilea termen reprezentat de infracțiunea/infracțiunile comise ulterior condamnării definitive, căruia îi corespunde sintagma „pedeapsa pentru noua infracțiune” din conținutul aceleiași norme legale.

Regimul sancționator al pluralității intermediare de infracțiuni este cel reglementat de dispozițiile art. 44 alin. (2) din Codul penal, în conformitate cu care „pedeapsa pentru noua infracțiune și pedeapsa anterioară se contopesc potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni” (ca regulă), excluzând ipotezele de excepție, precum săvârșirea infracțiunii de evadare cu regim sancționator derogator potrivit art. 285 alin. (4) din Codul penal (cumul aritmetic).

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii consideră că, în cazul pluralității intermediare, pedeapsa se stabilește printr-o operațiune unică de contopire a tuturor pedepselor care intră în alcătuirea termenilor pluralității intermediare, fiind asigurată respectarea principiului legalității pedepsei, principiu care presupune ca pedeapsa să aibă o bază legală atât în momentul pronunțării ei, cât și pe durata executării.

Această modalitate de stabilire a pedepsei se întemeiază pe interpretarea strictă a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal care prevăd regula contopirii pedepselor „potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni”, sintagmă care nu introduce niciun element de diferențiere între mecanismul prin care se realizează contopirea pedepselor în cazul pluralității intermediare și mecanismul prin care se realizează contopirea pedepselor în cazul concursului de infracțiuni.

Or, unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem (*ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*), respectarea principiului enunțat fiind o garanție a legalității pedepsei.

Totodată, se constată că art. 44 alin. (2) din Codul penal nu distinge între dispozițiile ce compun regimul sancționator al concursului de infracțiuni, existând astfel posibilitatea legală a aplicării, în cazul pluralității intermediare, nu doar a dispozițiilor art. 39 din Codul penal, intitulat „Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni”, ci și a celor prevăzute de art. 40 din Codul penal, cu denumirea marginală „Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente”, ambele texte legale instituind reguli de contopire a pedepselor.

Prin urmare, având în vedere principiile anterior enunțate și interpretând corelat dispozițiile art. 44 alin. (2) din Codul penal și art. 39 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa pentru pluralitatea intermediară se calculează printr-o operațiune unică de contopire a pedepselor, inclusiv în ipoteza în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni.

Este de subliniat că legiuitorul nu a folosit nicio expresie de genul că pedepsele se contopesc *corespunzător* dispozițiilor de la concursul de infracțiuni, pentru a putea interpreta că ordinea de valorificare a pluralității intermediare — cu cel puțin un termen multiplu — este una cronologică, dată de momentul în care se realizează formele de pluralitate.

Din niciun text legal nu reiese că legiuitorul a conceput existența unor operațiuni distincte și succesive pentru stabilirea pedepsei în cazul pluralității intermediare, așa cum se susține în altă opinie, respectiv că, atunci când al doilea termen al pluralității intermediare este multiplu (concurs de infracțiuni), prioritar, s-ar da eficiență dispozițiilor de la pluralitatea intermediară și s-ar contopi pedeapsa aplicată definitiv (pentru infracțiunea ce reprezintă primul termen) cu fiecare dintre infracțiunile comise după condamnarea definitivă, ca, ulterior, pedepsele rezultante parțiale, astfel obținute, să fie contopite ca expresie a valorificării formei de pluralitate a concursului ce caracterizează infracțiunile din structura celui de-al doilea termen al pluralității intermediare.

Dimpotrivă, prin reglementarea transpusă în art. 44 alin. (2) din Codul penal, norma legală echivalează tratamentul sancționator al pluralității intermediare cu cel al concursului de infracțiuni, independent de faptul că pentru aceste tipuri de pluralități de infracțiuni, care sunt reglementate ca instituții juridice distincte, se prevăd condiții distincte de existență.

În virtutea interpretării restrictive a dispozițiilor de drept penal, regulile de calcul al pedepsei instituite prin dispozițiile art. 40 din Codul penal — care prevăd descontopirea pedepsei rezultante aplicate definitiv pentru infracțiuni concurente — devin incidente în baza art. 44 alin. (2) din Codul penal și în cazul pluralității intermediare.

În considerarea acestor dispoziții legale, pedeapsa rezultantă stabilită definitiv pentru infracțiunile concurente, care alcătuiesc primul termen al pluralității intermediare, se descontează în pedepsele componente care sunt repuse în individualitatea lor (înlăturându-se sporul inițial), pentru a fi recontopite și cu pedeapsa/pedepsele aplicate pentru infracțiunea/infracțiunile care compun al doilea termen al pluralității intermediare.

Interpretarea contrară, și anume că pedeapsa rezultantă stabilită pentru concursul de infracțiuni din structura pluralității intermediare, stabilită prin hotărâre definitivă de condamnare (primul termen), nu ar putea fi descontopită deoarece nu există situația în care se descoperă ulterior o infracțiune *concurrentă*, altfel spus că dispozițiile art. 40 din Codul penal ar avea aplicabilitate numai în cazul concursului de infracțiuni, într-o coliziune cu prevederile art. 5 din Codul penal care reglementează aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei.

Or, raționamentul stabilit în cazul concursului de infracțiuni, prin Decizia nr. 7 din 2 martie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 5 aprilie 2016 — *prin care s-a statuat că este aplicabil regimul sancționator agravat al concursului de infracțiuni prevăzut de legea nouă când, în aceeași cauză, cu privire la infracțiunile comise anterior datei de 1 februarie 2014 a fost stabilită în temeiul aplicării globale ca lege penală mai favorabilă Codul penal din 1969, iar noul Cod penal se aplică pentru infracțiunile comise ulterior datei de 1 februarie 2014 (ca lege în vigoare la data comiterii faptei)* — are incidență și în ipoteza pluralității intermediare în care infracțiunea/infracțiunile ce compun cel de-al doilea termen a/au fost comisă/comise după intrarea în vigoare a legii noi.

Un alt argument care susține că tratamentul sancționator aplicabil pluralității intermediare este cel prevăzut pentru concursul de infracțiuni, fără nicio diferențiere, îl reprezintă faptul că, în caz de pluralitate intermediară, pedepsele se contopesc în integralitatea lor, iar din pedeapsa rezultantă se scade tot ceea ce s-a executat până la momentul contopirii, dispoziție care se regăsește în art. 40 alin. (3) din Codul penal.

Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii mai arată că dispozițiile art. 7 din *Convenția pentru apărarea*

drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se limitează la interdicerea aplicării retroactive a legii penale în defavoarea acuzatului, ci stabilește, în general, **principiul legalității** infracțiunilor și **pedepselor** (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), precum și **principiul neaplicării extensive a legii penale în defavoarea acuzatului, în special prin analogie**. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, legea trebuie **să definească în mod clar** infracțiunile și **sancțiunile** care le pedepsesc. Ca urmare firească a principiului legalității condamnărilor, prevederile de drept penal sunt supuse **principiului interpretării stricte**.

În practica sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că termenul „drept” utilizat în cuprinsul art. 7 corespunde celui de „lege” folosit în alte articole ale Convenției și înglobează jurisprudența, după cum presupune respectarea condiției calității, inclusiv din perspectiva accesibilității și **previzibilității** normei.

În considerarea dispozițiilor Convenției și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, modalitatea stabilirii pedepsei în cazul pluralității intermediare de infracțiuni în cadrul unei operațiuni unice de contopire a pedepselor — tratament sancționator care rezultă din interpretarea strictă a prevederilor art. 44 alin. (2) din Codul penal — nu poate fi înlăturată prin interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Codul penal.

Sub acest aspect se menționează că, interpretându-se *per a contrario* dispozițiile art. 43 alin. (2) din Codul penal, s-a exprimat opinia că, în situația în care infracțiunile concurente care alcătuiesc al doilea termen al pluralității infracționale nu sunt comise în stare de recidivă (sau nici măcar una nu este în stare de recidivă), nu operează prioritar dispozițiile prevăzute pentru concursul de infracțiuni. Altfel spus, interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Codul penal ar conduce la regula ca, mai întâi, să se aplice dispozițiile referitoare la pluralitatea intermediară (în sensul ca fiecare pedeapsă aplicată pentru infracțiunile ce compun al doilea termen să fie contopită cu pedeapsa anterioară aplicată prin hotărâre definitivă — primul termen, care ar putea fi și pedeapsa rezultantă a unui concurs de infracțiuni) ca, ulterior, pedepsele rezultante parțiale astfel calculate să se contopească, în baza acelorași reguli, dându-se eficiență concursului de infracțiuni.

Raportat la această opinie, o primă mențiune ar fi că dispozițiile art. 43 alin. (2) din Codul penal referitoare la tratamentul sancționator al recidivei postcondamnatorii, când al doilea termen al recidivei este constituit dintr-un concurs de infracțiuni, sunt *dispoziții de excepție* care reliefează existența unui mecanism de calcul al pedepsei pentru recidiva postcondamnatorie cu operațiuni distincte ce trebuie efectuate într-o anumită succesiune (contopire și, apoi, cumul aritmetic), fiind *expres prevăzute* pentru recidiva postcondamnatorie în configurația indicată de textul legal.

Ceea ce este însă semnificativ, față de problematica analizată, este că stabilirea tratamentului sancționator al pluralității intermediare prin interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Codul penal ar conduce la aplicarea unui algoritm de calcul care îndepărtează pedeapsa pluralității intermediare de cea a concursului de infracțiuni și o apropie de cea aplicabilă în cazul recidivei postcondamnatorii și chiar, în anumite situații, conduce la un tratament sancționator mai sever decât cel aplicabil acestei din urmă forme de pluralitate.

Cuantumul mai ridicat al pedepsei ar fi rezultatul valorificării multiple a unor fracții de spor de pedeapsă și al preluării repetate a pedepselor (cu excepția celei mai grele, identificate la fiecare contopire în parte) în procesele succesive de contopire. Această sancțiune mai severă ar apărea în condițiile în care legea penală

nu reglementează contopirea între pedepse rezultante parțiale, obținute în prealabil, conform aceluiași reguli de contopire prevăzute pentru concursul de infracțiuni. Astfel, s-ar modifica baza de calcul al pedepsei rezultante (pedeapsa aplicată pentru fiecare infracțiune) și modul de calcul al sporului de pedeapsă reglementat de art. 39 alin. (1) lit. b) și lit. c) din Codul penal, în condițiile în care sporul de pedeapsă este prevăzut să fie o treime din totalul pedepselor cu închisoarea, respectiv amenda (după aplicarea pedepsei celei mai grele), iar nu o treime din totalul unor pedepse la care s-a adăugat anterior un spor (rezultantele parțiale).

Modalitatea de calcul al pedepsei pluralității intermediare întemeiată pe interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Codul penal determină, în realitate, o aplicare extensivă a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal, în dezavantajul acuzatului, situație care contravine art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Nu în ultimul rând, este de subliniat că, deși art. 43 alin. (2) din Codul penal reliefează coexistența celor trei forme de pluralitate (concurs, pluralitate intermediară și recidivă), în concret, mecanismul de stabilire a pedepsei face trimitere la dispozițiile concursului de infracțiuni și, apoi, la cele ale recidivei postcondamnatorii. Aceasta înseamnă că legiuitorul a acordat prioritate dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, în detrimentul celor privind recidiva, nefiind valorificate cronologic formele de pluralitate de infracțiuni existente.

Or, aplicarea pedepsei în cadrul unei operațiuni unice de contopire în cazul pluralității intermediare, așa cum rezultă din interpretarea strictă a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal, corespunde voinței legiuitorului exprimată și în art. 43 alin. (2) din Codul penal de a nu valorifica formele de pluralitate de infracțiuni în ordine cronologică.

Dintr-o altă perspectivă, se constată că prin art. 43 alin. (2) din Codul penal nu se face nicio referire la tratamentul sancționator al pluralității intermediare (deși reprezintă un tip de pluralitate de infracțiuni care, din punctul de vedere al gravității reiterării conduitei infracționale, este intermediară între concursul de infracțiuni și recidiva postcondamnatorie), aspect de natură a întări interpretarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal în sensul că aceste din urmă prevederi legale

echivalează tratamentul sancționator al pluralității intermediare cu tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni. Se demonstrează o dată în plus că, pentru pluralitatea intermediară de infracțiuni, nu există dispoziții de regim sancționator diferite de cele ale concursului de infracțiuni.

Prevederile art. 79 alin. (2) din Codul penal, care reglementează concursul între cauzele de agravare, sprijină interpretarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal în conformitate cu care tratamentul sancționator al pluralității intermediare este cel prevăzut pentru concursul de infracțiuni, fără nicio diferențiere.

Potrivit acestor norme legale, dacă sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect agravarea răspunderii penale, pedeapsa se stabilește prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la circumstanțele agravante, infracțiune continuată, concurs sau recidivă.

Așadar, printre cauzele de agravare a răspunderii penale, cu consecințe asupra cuantumului pedepsei, nu este enumerată pluralitatea intermediară, ci doar concursul de infracțiuni și recidivă, ceea ce evidențiază, încă o dată, că dispozițiile legale nu impun un algoritm de calcul al pedepsei pentru pluralitatea intermediară distinct de cel prevăzut pentru concursul de infracțiuni, care să conducă la pedepse mai severe decât cele care se stabilesc în conformitate cu regulile de contopire a pedepselor reglementate în materia concursului de infracțiuni.

Împrejurarea că pluralitatea intermediară este o formă a pluralității de infracțiuni, cu asemănări atât cu recidiva postcondamnatorie, cât și cu concursul de infracțiuni, de natură a demonstra perseverență infracțională, și faptul că pedeapsa aplicată definitiv anterior nu și-a atins scopul pot fi valorificate în procesul de individualizare în cazul fiecărei infracțiuni din structura celui de-al doilea termen al pluralității intermediare.

În consecință, aspectele care dovedesc că pluralitatea intermediară de infracțiuni poate fi considerată o cauză de agravare a răspunderii penale nu pot fi argumente pentru interpretarea extensivă a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal și aplicarea unei sancțiuni mai severe, calculată în altă modalitate decât prin contopirea pedepselor ce alcătuiesc termenii pluralității intermediare, într-o singură operațiune de contopire.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 473 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru judecarea recursului în interesul legii va admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal, va stabili că în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul unei operațiuni unice, potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni.

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii promovat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Codul penal, în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul unei operațiuni unice, potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 474 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 17 februarie 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Simona Dănăilă

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

